רבי ישמעאל פרק שישי מנחות סה.

והיינו דתנן[ב] אפתחיה על הקינין [ג] זה מרדכי למה נקרא שמו פתחיה שפותח דברים ודורשן ויודע בשבעים לשון כולהו סנהדרין נמי ידעי שבעים לשון [ד]דאמר רבי יוחנן [ה]אין מושיבים בסנהדרין אלא בעלי חכמה בעלי מראה בעלי קומה בעלי זקנה בעלי כשפים ויודעים שבעים לשון שלא תהא סנהדרין שומעת מפי התורגמן אלא דהוה בייל לישני ודריש והיינו [ו]דכתיב במרדכי [ז]בלשון: **מתני'** [ח]כיצד [ט] הן עושין שלוחי בית דין יוצאין מערב יום טוב ועושין אותן כריכות במחובר לקרקע כדי שיהא נוח לקצור כל העיירות הסמוכות לשם מתכנסות לשם כדי שיהא נקצר בעסק גדול כיון שהחשיכה אומר להן בא השמש [י] אומר הין בא השמש אומר הין מגל זו אומר הין מגל זו אומר הין הין קופה זו אומר הין קופה זו אומר הין בשבת אומר להן שבת זו אמר [יא]הין שבת זו אמר הין אקצור והם אומרים לו קצור אקצור והם אומרים לו קצור שלש פעמים על כל דבר ודבר והן אומרים לו הין הין הין כל כך למה [יב](לי) מפני הביתוסים שהיו אומרים אין קצירת העומר במוצאי יו"ט: **גמ'** ת"ר[יג] אלין יומיא דלא להתענאה בהון ומקצתהון דלא למספד בהון מריש ירחא דניסן עד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למספד ומתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב חגא דשבועיא דלא [יד]למספד מריש ירחא דניסן ועד תמניא ביה איתוקם תמידא דלא למספד שהיו צדוקים אומרים יחיד מתנדב ומביא חמיד מאי דרוש [ב]את הכבש האחד תעשה בבקר ואת הכבש השני תעשה בין הערבים מאי אהדרו [ג] [ג]את קרבני לחמי לאשי [ד] תשמרו שיהיו כולן בזמנן [טו]באין מתרומת הלשכה מתמניא ביה ועד סוף מועדא איתותב [טז]חגא דשבועיא דלא [ה] [ה]למספד שהיו ביתוסין אומרים עצרת אחר השבת ניטפל להם רבן יוחנן בן זכאי ואמר להם שוטים מנין לכם ולא היה אדם אחד שהיה משיבו חוץ מזקן אחד שהיה מפטפט בנגדו ואמר [טז]משה רבינו אוהב ישראל היה ויודע שעצרת יום אחד הוא [ו] עמד ותקנה אחר שבת כדי שיהו ישראל מתענגין שני ימים קרא עליו מקרא זה [ז]אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר ואם

בעלי בשפים. פירש רב האי גאון כדי לידע את הדין כדתניין [ו] העושה מעשה מיד התומה הטעים פטור והיינו דקתמר רבי אליעזר נקוף מרבע מיתות (סנהדרין דף סח.) שתי שונה שם מאות הלכות בנטיעת קישואין וכדתניי' נמי אכל תאנה למד להנין ולהוזות: **ויודעים בשבעים לשון.** [ח]אמר דיני ממונות (שם דף יז:) מסתמא דמני בשבעים [ט] (אמר) לדבר ואמר לשמוע ואמר רביעי אין למעלה הימנה וכולהו סנהדרין לגו מכולהו קאי מי מושיבין בסנהדרין לגו מכולהו קאי מי נמי אמר לדיני ממונות והכא לדיני נפשות ולא פני בעשרים ושלשה לכמה דברים צריך סנהדרי גדולה כמו לזקן ממרא ולדון את הסנטר ועיר הנדחת דכתי' שבעים ואמר [י] **אלין יומיא דלא** [יא]**התענאה וסקצתהון דלא** [יב]**למספד.** משמע שכולן למספד ומתענין אכל כהספד אין להספד אין מקצתן והא דגרס בסוף סדר תעניות כילד (תענית ד' ח.) כל שאחריו בהספד לאחר מיתה אבל בתענית מיתה מותר ליתן לו אחריו בהספד כל המתענין עליו אינו רואה סימן ברכה לעולם ומתני' דהכא בתענית חלום שאני דכיון דאיכא מיתה בהדיה לא חיישינן לה ואפילו הכי אין מתענין עליו ביום שמתו בו ולא ביום שקברו בו ולא ביום שלישי ולא ביום שביעי ולא ביום שלשים ולא ביום שנתו ולא בי"ט שחל להיות בהן ולא בערב י"ט שחל להיות בו מן המנחה ולמטה ולא בערב שבת מן המנחה ולמטה ולא בשבת ולא בי"ט שחל להיות בערב שבת ולא בי"ט שחל להיות בשבת ולא בי"ט שחל להיות בי"ט אחר ולא בי"ט שחל להיות בחול המועד ולא בחול המועד שחל להיות בי"ט ולא בחול המועד שחל להיות בחול המועד ולא בראש חדש ולא בחנוכה ולא בפורים ולא בפורים שחל להיות בשושן ולא בשושן שחל להיות בפורים ולא בשושן שחל להיות בשושן ולא בי"ט שחל להיות בי"ט אחר ולא בי"ט שחל להיות בחול המועד ולא בחול המועד שחל להיות בחול המועד ולא בראש חדש ולא בחנוכה ולא בפורים ולא בפורים שחל להיות בשושן